

en sång till dig II

hur kan jag låta bli
upphäva min röst
sjunga om dig
din kärlek
ditt väsen
din skönhet

du har rört vid mig
likt ingen annan
du har väckt mitt innersta
till lovsång
och jubel
till liv

och sjunge jag
så högt jag kunde
så vackert
så uthålligt
vore det ingenting
jämfört med din kärlek
endast ett ynkligt eko

ändå vet jag

du gläds
som bara älskande kan
för du törstar
efter mig
du hungrar efter oss

rävarna har sina lyor
och fåglarna sina bon
men mänskosenen
har ingenstans att vila sitt huvud
utom vid vårt bröst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rebecca d med Poeter.se id #3960 innehar upphovsrätten